

Det er jo alle disse ting, det drejer sig om, og jeg mener, at sundhedsministeren og alle de udmærkede embedsmænd, som sundhedsministeren til daglig omgås med, må kunne gå til bunds i disse ting og fremlægge et præcist budget, der hviler på et ganske bestemt patientmæssigt grundlag, og så eventuelt regulere budgettet i overensstemmelse med det skiftende patientgrundlag.

Jeg kan ikke vide, om dette forslag er et godt forslag, for det er jo lige blevet lavet, men det tror jeg egentlig ikke det er. Og jeg så hellere, at ministeren rev nogle dage ud af kalenderen – sådan gør jeg somme tider, når jeg har nogle store problemer; det sker ikke så tit, men en gang imellem – og sagde til sig selv: Nu vil jeg altså virkelig ind til benet. Og der skal ikke bare være tale om et kort besøg på Rigshospitalet eller om, at direktøren for Rigshospitalet kommer på besøg i ministeriet i en halv time eller en time; der skal simpelt hen skæres helt ind til benet, for der er altså problemer, og Danmarks befolkning kan ikke være tjent med, at de problemer accelererer.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Der er mange hensyn at tage til Rigshospitalet, også til personalet, og netop af hensyn til personalet må der derfor komme en afklaring af krisen, for det kan ikke være rigtigt, at de samme mennesker gang på gang gennem pressen skal høre, at der kommer nye fyringsrunder.

Der er al mulig grund til at sætte spørgsmålstegn ved troværdigheden af de løsninger på Rigshospitalets strategiske omkostningsproblemer, som Hovedstadens Sygehusfællesskab indtil videre har præsenteret, for krisen er efter vor opfattelse langt værre, end HS vil indrømme, og det viser en ny analyse i Mandag Morgen fra denne uge også.

Og det kan godt være, at det kræver penge at rette Rigshospitalets nuværende redelighed op, men som udgangspunkt har Fremskridtspartiet den holdning, at der er ressourcer nok, og at det er styringen, der skal ændres.

Men det, Fremskridtspartiet opponerer imod, og det, der får os til at rejse denne debat, er, at regeringen har ladet en snebold rulle, og at den fortsat ruller. Og snebolden består af dårlig økonomi, forkert planlægning, for mange fastansatte i forhold til produktionen, uforholdsmæssigt høje takster for de behandlinger, som Rigshospitalet sælger til de østdanske amter – Rigshospitalets specialistbehandling er helt op til

20 pct. dyrere end andre landssygehuse – og ledelsens mangel på styring og konsekvens.

Og de to seneste rapporter om Rigshospitalets fortsatte kaos fastslår, at Rigshospitalets lægers slappe holdning har været afgørende for, at spareplanerne og økonomistyringen er skredet gang på gang.

Rigshospitalet har svigtet, og HS har svigtet, men vi kan ikke lade snebolden rulle videre, mens vi undrer os.

Det anslåede tab i år er opgjort til ca. 109 mio. kr., og vi hører nu, at næste års underskud forventes at blive på 125 mio. kr. derudover. Og vi konstaterer tilmed, at HS her mindre end en måned før årsskiftet endnu ikke er blevet præsenteret for Rigshospitalets budget for 1997. Hvorfor stiller HS så små krav, kunne man spørge.

Alt peger i retning af uansvarlighed fra Rigshospitalets og HS' side, og derfor må Folketinget og sundhedsministeren træde til.

Og man kan sige, at HS og Rigshospitalet har fået mange chancer for at rette op på budgetterne og styringen, men de har bevist deres inkompetence og haft en bevidst uvilje til at løse opgaven. Og som situationen er, risikerer vi at udhule de lægefaglige specialer på Rigshospitalet, der i dag står til patienternes rådighed, og det er klart uacceptabelt i betragtning af, at Rigshospitalet ifølge Sundhedsstyrelsens vejledning fra 1996 har 310 landsdelsspecialer og ca. 36 landspecialer, for de lægefaglige specialer er særlige forpligtelser, som er henlagt til Rigshospitalet, og det er vigtigt både for hele landet og for den enkelte borger, at vi sikrer en bevarelse af disse specialer.

I forbindelse med debatten i dag vil Fremskridtspartiet derfor opfordre Folketinget og regeringen til at være sig deres ansvar bevidst i denne sag.

Herudover vil Fremskridtspartiet have ministerens garanti for: For det første, at ministeren tager et medansvar for den kommende udvikling på Rigshospitalet, og at ministeren er sig det ansvar bevidst, som også Enhedslisten var inde på. For det andet, at ministeren garanterer, at kommende nedskæringer ikke rammer de områder, der har landsdelsspecialer og landspecialer.

Det er to vigtige punkter for os, kan ministeren forstå. Men jeg må sige, at denne debat i dag desværre endnu en gang har vist, at ministeren ikke under nogen omstændigheder ønsker at tage det medansvar, som ministeren reelt har,